

spridena krma. V več slučajih je mleko močno slezasto in se kar uleče. Rado se zgrize. Ta bolezen je nalezljiva. Če se zdravemu mleku pridene nekaj tacega mleka, se vse mleko spridi. Ravno tako se mleko spridi, če se dene v posode, v katerih je poprej bilo slezasto mleko. V taci slučajih je najprej treba se prepričati, katera krava ima tako mleko, da potem pošljemo po živinozdravnika. Z vsemi posodami in orodjem naj se pa tako ravna, kakor pri modrem mleku.

Po letu se je v več krajih opazilo, da se mleko zasiri, ko se posnema, če tudi je že sladko. Kaj je temu krivo, še ni dognano. Opazilo se je pa, da se ta napaka ne pokaže, če se mleko močno mrzlo posnema.

Jako redko je pa peščeno mleko. To se nahaja le v krajih kjer je v vodi mnogo apna, torej v krajih, kjer imajo posebno trde vode. Ko se molzejo krave kažejo bolečine in čutijo se kamenčki v sescih. Če so kamenčki tako veliki, da ne gredo iz sescev, mora jih izrezati živinozdravnik.

Če je v mlekariji nesnažno, dobi smetana umazano-sivo barvo in se na površini napenja. Mleko se redko zasiri in je mastno. Tej napaki se pa seveda le s snažnostjo v okom pride.

Pri kravah, ki že dolgo molzejo, je večkrat mleko grenko in smetana se ne mara pinjiti. Večkrat je pa tudi krma kriva grenkemu mleku. Najslabše je pa, ako mleko sprva še ni tako grenko, ali vedno grenkeje postaja. Surovo maslo navadno od tacega mleka še ni posebno grenko, pač pa je sir tako, da ni vžiten. Ta grenkoba je pa celo nalezljiva. Pri takem mleku ravnaj ravno tako kakor pri modrem mleku. Smetana pa postane večkrat grenka, če se hrani v visokih, pokritih loncih.

Če kislo mleko dolgo stoji na solnci, postane celo strupeno. Prašiči so že večkrat nevarno zboleli, ali pa celo poginili, če se jim je dajalo tako mleko. Zatorej kislega mleka ne puščaj na solnci.

(Dalje prihodnjič.)

Kmetijske raznoterosti.

Druga mejnarodna razstava za kunce je od 31. t. m. do 4. aprila v Berlinu. To razstavo bo priredila nemška družba za pospeševanje reje kuncev. Razstavljeni bodo kunci najrazličnejših vrst.

Amonjakova para se odpravi v konjskih hlevih, ako obesiš v kaki redkopleteni košari ali pa v kaki mreži v zredčeni žvepleni kislini namočenih oblanic pod strop. Oblanice jemljo nase amonjak in se morajo obnoviti, ako nič več kislo ne diše.

Na močvirnem svetu sadi pred vsem črno jelšo, katera v mokri zemlji jako dobro vspeva. Na višjih bolj trdih mestih pa poskusiš tudi lahko s črnim jagnjetom. Ako se pa sadi vrba, katere šibice rabimo za pletenje košar, naj se poprej skopljejo jarki in tako naredo ozke gredice.

Mleko. Prostori, v katerih je mleko, je dobro, če se večkrat prevetrujejo. Mleko se potem tako hitro ne skisa in ne dobi kacega zopernega okusa.

Ječmen je tudi dobra krma za konje, kakor so pokazale skušnje v nekaterih krajih na Češkem. Ječmen je navadno nekoliko tečnejši od ovsa. Posebno dobro je, če se daje nekaj ovsa nekaj pa ječmena. Za konje, kateri pa težko prebavljajo, pa ni ječmen, ker je nekoliko težje prebavljiv, kakor oves.

Poučni in zabavni del.

Balkanska mesta.

Trnovo.

(Dalje.)

Trnovo je že tako rekoč mej balkanskimi predgorami. Na severni strani Jantre je izdolben nekak anfi-teater, pol milje v premeru. Obdajajo ga gore, ki se vzdigujejo kakor stopnice. Iz tega kraja peljeta le dve večji cesti ob reki. Prva pelje proti Donavi, druga pa drži v Gabrovo. V tej kotlovinu se vije reka in kraj, kjer stoji sedanje mesto je nekak polotok mej temi ovinki. Na jednom konci tega otoka je hrib Carovec. Na severozapadno od tega hriba je skalna planjava, na kateri je stal utrjen grad Trapezica (Trepovec). To planjavo od treh stranij obdaja reka Jantra. Na južni strani mesta je z gozdom obrasteno brdo Sveta Gora, katero ime je imel ta kraj že v srednjem veku. Na jugozapadni strani mesta je majhna ravnina Marnopolje z vasjo enakim imenom. Od mesta proti tej vasi je več lepih novih hiš. Marnopolje obdajajo lepi vinogradi.

Mesto veže s hribom Carovcem naravni skalnat vijadukt, kaci 160 metrov dolg in 20 metrov visok in na najožjem mestu 4 metre širok. Ta pot nima nobenih držajev. Ž nje je lep pogled na mesto in na reko ob obeh straneh. Na jednom mestu je ta skalnati vijadukt globoko predrt in čez predor narejen zidan most. Jeli ta predor naraven ali je iz kakega uzroka umetno napravljen, se ne more vedeti. Z omenjenega mostu je lep razgled na Trapezico in pa na Sveto goro. Jednaki predor opaziš tudi na gradu Provadija, kateri je nasproti Carovcu. Obok tega gradu nad vhodom so Turki zamenili s hrastovimi poprečnimi bruni, na katerih sloni vsa teža zidu. Ta grad ali utrdba je 400 metrov dolg in ima 2 kilometra v obsegu. V sredi razvalin je sedaj lepa tratina.

Na zapadni strani Carovca je do 1877. leta, bilo do 100 turških hišic, ki so sedaj vse podrte. Jedino poslopje, ki se je še ohranilo je Hisar-džamija, ki je sedaj vojaško skladišče. Na strmeh robu se še vidi nepravilni šestokot z zidovi in petimi vrati. Vse delo je pa bilo jako surovo, kolikor se more soditi po sedanjih ostankih.

Trapezica na desnem bregu je proti jugu malo nagnjena ravnina, ki ima kakih tri sto metrov v premeru. Povsod okrog se vidijo še zidovi stare utrdbe.

Že iz povedanega je razvidno, da je mesto Trnovo z bližnjo okolico jako romantično in slikovito, kakoršnih se dobi le malo na svetu. V okolici so majhni gozdiči,